

Arrest

nr. 283 220 van 16 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 16 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. TODTS, die *loco* advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 12 december 2021, dient op 14 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 11 april 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 15 juni 2022.

1.3. Op 17 augustus 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die aangetekend wordt verstuurd op 17 augustus 2022 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U stelt geboren te zijn op X 2005 in 'Awayn in de provincie Bayda in Jemen. U zou de Jemenitische nationaliteit bezitten en u bent soennitisch moslim van religie. Uw vader zou zijn overleden toen u drie maand oud was, maar uw moeder leeft nog en woont in Jemen. U heeft geen broers of zussen.

In 2015 zou u samen met uw oom langs moeders kant onderweg zijn gearresteerd door Houthisveiligheidsdiensten. Jullie zaten vier dagen vast en werden dan vrijgelaten. In 2017 gaven de Houthis's aan de sheikh van uw stam een lijst met stamleden die dienst moesten nemen bij de Houthis's. Uw naam stond ook op deze lijst. U wilde niet gaan maar u wilde ook uw huis niet verlaten omdat u voor uw moeder moest zorgen. Mannen van de Houthisveiligheidsdiensten kwamen naar uw huis om u mee te nemen. Het kwam tot een handgemeen waarbij u met een mes werd gestoken. Hierna namen ze u mee naar een gevangenis in al-Bayda. Daar zat u 7 dagen vast tot u met een grote groep gevangenen kon ontsnappen toen de Saoedische luchtmacht er bombardementen uitvoerde. U keerde terug naar uw dorp, verbleef daar nog drie dagen, en werd vervolgens naar Aden gesmokkeld. U verbleef daar in afwachting van dat uw reis kon worden geregeld. In 2018 verliet u Jemen en reisde u naar Saoedi-Arabië. Initieel ging u met een bezoekersvisum. Na een jaar werd dit omgezet naar een werkvisum.

In 2021 hoorde u dat de firma waar u bij werkte zou sluiten. Daardoor moest u ofwel nieuw werk vinden ofwel het land verlaten. U vond geen nieuw werk en daarom regelde u een visum naar Bosnië. In oktober 2021 reisde u naar Bosnië. Vervolgens reisde u via Oostenrijk naar België. Op 12 december 2021 kwam u aan in België en op 14 december diende u hier een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw relaas legde u de volgende documenten voor: een medisch certificaat aangaande een litteken dat u heeft, een kopie van uw geboorteakte, een bundel medische documenten van uw moeder, de identiteitskaart van uw moeder en kopies van het paspoort van uw moeder met uitzondering van pagina's 34 en 35.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over zijn verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit en uw nationaliteit, uw landen en plaatsen van eerder verblijf, uw reisroute en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie verslag persoonlijk onderhoud CGVS dd. 15/06/2022 [CGVS], p. 2), blijkt uit het geheel van uw verklaringen en het ontbreken van bewijskrachtige documenten dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat u niet de waarheid vertelt over waar en onder welke omstandigheden u de jaren voor uw komst naar België verbleven heeft en dat u het voor het CGVS doelbewust onmogelijk maakt cruciale informatie over uw verblijfsituatie en uw nationaliteit te achterhalen. Dergelijke informatie is evenwel van belang daar het voor de beoordeling van de nood aan internationale bescherming essentieel is dat bij voorbaat bepaald wordt van welke landen de asielzoeker de nationaliteit heeft of waar hij eventueel reële en duurzame bescherming geniet. Het is immers dit land ten aanzien van hetwelk het onderzoek van de beschermingsaanvraag dient te worden uitgevoerd.

Indien doorheen het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming moet worden vastgesteld dat een verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn verblijfplaatsen voor zijn komst naar België en het daardoor voor de commissaris-generaal onmogelijk maakt vast te stellen ten aanzien van welke landen zijn nood aan bescherming dient beoordeeld te worden, dient te worden besloten dat de verzoeker zijn nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt.

Zelfs indien kan aangenomen worden dat u enkel de Jemenitische nationaliteit heeft, ontslaat dit u niet van de plicht alsnog duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. In overeenstemming met artikel 48/5, § 4 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan internationale bescherming indien een verzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming zou genieten, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Het bepalen van uw eerdere en meest recente verblijfplaatsen en de omstandigheden van uw verblijf daar is dan ook van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie, dient te worden besloten dat de vluchtmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen of de plaatsen waar hij verbleven heeft voor zijn komst naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dan ook niet aannemelijk dat hij nood heeft aan internationale bescherming. In casu werd vastgesteld dat u doelbewust het CGVS in de onmogelijkheid stelt uw recente verblijfplaatsen en de aard van uw verblijven te beoordelen.

Vooreerst dient uw leeftijd besproken te worden. U verklaarde te zijn geboren op 02 mei 2005 en dus heden nog minderjarig te zijn. Er moet echter opgemerkt worden dat de dienst Voogdij op 24 januari 2022 een medisch onderzoek liet uitvoeren door het St-Rafaël-Ziekenhuis en hieruit bleek dat u een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. U wordt bijgevolg niet als minderjarig beschouwd (zie Beslissing van de dienst Voogdij dd. 01/02/2022 in het administratief dossier).

Ter ondersteuning van uw beweerde leeftijd legt u een geboorteakte voor die 02 mei 2005 als geboortedatum vermeldt. Deze geboorteakte is tevens het enige document waar uw identiteit op staat vermeld. Daar moet dadelijk bij gezegd dat dit door u neergelegde document niet weerhouden kan worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw identiteit gezien u geen enkel officieel identiteitsdocument neerlegt waaruit blijkt dat de op de geboorteakte vermelde persoon daadwerkelijk uw persoon betreft. Met deze akte doen zich bovendien verscheidene problemen voor:

Ten eerste is er uiteraard het feit dat de geboortedatum op deze akte sterk afwijkt van de schatting van uw leeftijd na wetenschappelijk onderzoek. Ten tijde van het leeftijdsonderzoek op 24 januari 2022 zou u volgens de akte immers iets meer dan 16,5 jaar oud zijn (geboren op 02 mei 2005), terwijl men op basis van wetenschappelijk onderzoek uw leeftijd schatte op 21,5 jaar, wat na aftrekking van de standaarddeviatie van twee jaar in uw voordeel dus neerkomt op 19,5 jaar, wat een verschil van zo'n drie jaar betekent.

Ten tweede is er het feit dat u volgens deze akte werd geregistreerd op 10 oktober 2019 (zie CGVS, p. 14). Dat doet de vraag rijzen op basis van welke gegevens deze akte werd opgesteld, als u pas zou zijn geregistreerd zoveel jaar na uw geboorte. U zegt over het document dat het uw originele geboorteakte is en dat uw moeder dit bewaarde (zie CGVS, p. 14). Gevraagd of het document stamt van bij uw geboorte of recent werd afgegeven, zegt u dat dat niet wordt gedaan bij de geboorte, maar wel wanneer je naar school gaat (zie CGVS, p. 14). Uw verklaringen vallen duidelijk niet te rijmen met de datum op dit document. Gezien de zeer recente registratiedatum betreft het hier geen document dat uw moeder nog van vroeger bewaarde. Ook is het document uiteraard veel later dan het begin van uw schooltijd aangevraagd, gezien u volgens de akte pas werd geregistreerd in 2019.

Ten derde ontbreken er elementen op de geboorteakte die niet onbelangrijk zijn, met name de nationale nummers van uw ouders. De geboorteakte voorziet tweemaal – voor vader en moeder - ruimte voor de elf cijfers van het nationaal nummer dat elke Jemeniet heeft (zie COI Focus Jemen: Identiteitskaart, dd. 11/12/2020, toegevoegd aan het administratief dossier). Hier is echter niets ingevuld. In elk geval, uw

moeder heeft nochtans wel degelijk een nationaal nummer, aangezien dat verschijnt op haar identiteitskaart (zie de voorgelegde identiteitskaart van uw moeder).

Men moet zich vragen stellen bij de authenticiteit van deze geboorteakte. Het betreft slechts een kopie van een document waar met de hand gegevens op zijn ingevuld. De bewijswaarde is dus sowieso beperkt. Verder blijkt uit informatie waar het CGVS over beschikt dat het bekomen van frauduleuze identiteitsdocumenten in Jemen weliswaar niet courant en niet eenvoudig is, maar dat er, gezien de uiterste hoge mate van corruptie in het land, rekening mee moet worden gehouden (zie COI Focus Jemen: Corruptie en documentenfraude, dd. 14/09/2021, toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien betreft het hier geen identiteitsdocument, maar slechts een geboorteakte die logischerwijs door veel minder strenge controlemechanismen is omgeven, zeker wanneer die vele jaren na de feitelijke geboorte wordt afgegeven. Het is immers niet duidelijk of de akte op iets anders is gebaseerd dan de verklaringen van de aanvrager.

Al het bovenstaande in acht genomen moet men redelijkerwijs concluderen dat de voorgelegde geboorteakte geen authentiek document is of in elk niet op gedegen wijze is opgemaakt door de Jemenitische autoriteiten. Het document heeft dan ook geen bewijswaarde, eerder integendeel: de aanzienlijke kloof tussen uw geboortedatum op dit document en uw geboortedatum zoals geschat door wetenschappelijk onderzoek, uw bevreedende verklaringen over dit document en het ontbreken van de nationale nummers ondergraven de geloofwaardigheid van dit document en bijgevolg ook uw eigen geloofwaardigheid. U werd verschillende keren tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS geconfronteerd met het problematische karakter van deze akte, maar u hield vol dat het om een authentiek document gaat (zie CGVS, p. 4, 16).

Het wegvallen van de geboorteakte als bewijsstuk in uw voordeel is in casu uitermate significant omdat dit het enige document is dat uw identiteit kon staven.

Uw paspoort zou u tijdens uw reis uit Bosnië zijn verloren (zie CGVS, p. 11). Eerst moet gezegd dat dit een stereotiepe verklaring is en u kon dit niet aannemelijk maken door geloofwaardige verklaringen. U werd initieel twee keer duidelijk gevraagd om exact uit te leggen hoe dat gebeurde. U antwoordde beide keren ontwijkend en naast de kwestie dat dit gebeurde op de smokkelweg (zie CGVS, p. 11). Pas wanneer de protection officer concreet vroeg naar of u een tas had begon u in enig detail te treden (zie CGVS, p. 11-12). Dan verklaarde u dat u een buiktasje had met daarin geld, uw paspoort, uw gsm en andere bezittingen. U reisde in een klein busje en bij het uitstappen vond u het niet meer (zie CGVS, p. 12). Moest het werkelijk zo zijn gebeurd zou het zeer vreemd zijn dat u dit zou omschrijven als 'verloren'. Als een buiktasje met daarin waardevolle bezittingen zoals geld en een gsm plots verdwijnt tijdens een autorit lijkt het immers evident om aan diefstal te denken. Daarom is het ook vreemd dat u, toen u de verdwijning opmerkte, niets anders deed dan in het busje zoeken (zie CGVS, p. 12). Het lijkt immers logisch om ten minste rond te vragen bij de andere reizigers of iemand iets heeft gezien. Uw verklaringen over het verloren paspoort missen overtuigingskracht.

Het is niet aannemelijk en tekenend dat u niet meer documenten kon voorleggen ter ondersteuning van uw identiteit. Indien u werkelijk, zoals u beweert, jarenlang als Jemeniet met een werkvisum in Saoedi-Arabië zou hebben verbleven (zie CGVS, p. 10) moet u daar belangrijke documenten aan hebben overgehouden. Zo zou u bij uw vertrek een uitreisvisum hebben nodig gehad en zou u steeds een iqama (verblijfskaart) bij u moeten hebben gehad (zie COI Focus Saoedi-Arabië: Nationaliteitsvererving en toegang tot verblijf en werk voor buitenlanders dd. 08/03/2021, toegevoegd aan het administratief dossier). De complete afwezigheid van documenten over uw verblijf in Saoedi-Arabië met een werkvisum is opmerkelijk.

In afwezigheid van bewijskrachtige documenten om uw identiteit en herkomst te staven werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd om bijkomende documenten voor te leggen die aantonen dat u als kind in Jemen verbleef (zie CGVS, p. 17, 18). U liet echter na iets voor te leggen tegen de gegeven deadline van 24 juni 2022 en u gaf geen verklaring voor het uitblijven van documenten, zoals u nochtans was gevraagd (zie CGVS, p. 18). Gezien u in regelmatig contact staat met uw moeder, die volgens uw verklaringen nog steeds in Jemen zou verblijven (zie CGVS, p. 5, 9), moet men er redelijkerwijs van uit gaan dat het u mogelijk was om documenten uit uw jeugd voor te leggen. Het feit dat u dat niet deed wijst op een gebrek aan medewerking en vermoedelijk op het achterhouden van informatie voor het CGVS.

In afwezigheid van bewijskrachtige documenten die uw identiteit kunnen staven en in acht genomen dat u geen bijkomende documenten kan of wil voorleggen, kan het CGVS niet anders dan uw nationaliteit of nationaliteiten in vraag stellen.

U legde documenten voor die de Jemenitische nationaliteit van uw moeder staven. Bijgevolg betwist het CGVS in de huidige beslissing niet dat u eventueel de Jemenitische nationaliteit bezit. Volgens de Jemenitische nationaliteitswetgeving kan die immers ook worden doorgegeven door de moeder (zie COI Focus Jemen: Nationaliteitsvererving en positie Somaliërs dd. 27/11/2020, toegevoegd aan het administratief dossier). Het CGVS betwist evenmin dat u op een gegeven moment in Jemen heeft verbleven, zoals blijkt uit een redelijk goede kennis aangaande de regio waar uw familie van afkomstig zou zijn.

U biedt het CGVS echter geen enkel zicht op uw vader en zijn nationaliteit. Het enige document dat melding maakt van uw vader is uw geboorteakte, waarop hem de Jemenitische nationaliteit wordt toegeschreven. Zoals hierboven aangetoond heeft deze geboorteakte echter geen bewijswaarde, eerder integendeel. Aangezien u ook de nationaliteit van uw vader kan krijgen is dit gebrek aan documenten over hem uitermate problematisch. U werd tijdens uw persoonlijk onderhoud gewezen op dit probleem en u werd gevraagd naar documenten van uw vader: zijn identiteitskaart, zijn paspoort of iets anders (zie CGVS, p. 17). Daarop antwoordde u dat u zou proberen maar dat dit moeilijk zou zijn omdat uw vader al lang geleden overleed (zie CGVS, p. 17).

U stuurde geen documenten van uw vader tegen de gegeven deadline van 24 juni 2022 en evenmin gaf u een verklaring voor dit uitblijven van documenten, zoals u was gevraagd (zie CGVS, p. 18). Het excuus dat u bij voorbaat gaf – dat uw vader al lang geleden overleed – kan dit niet vergoelijken. Ten eerste kan na al het bovenstaande en in afwezigheid van een overlijdensakte, het overlijden van uw vader niet worden beschouwd als afdoende bewezen. Hierboven werd uw gebrekkige geloofwaardigheid reeds aangetoond alsook uw gebrek aan medewerking. In dat licht kan het CGVS u niet zonder meer op uw woord nemen aangaande het overlijden van uw vader wanneer u dat aanwendt als reden voor het niet voorleggen van cruciale documenten. Bovendien is het hoegenaamd niet aannemelijk – indien men uw verklaringen over het overlijden van uw vader toch aanvaardt – dat uw moeder niet in staat zou zijn om documenten over haar overleden echtgenoot aan te brengen. Het spreekt immers voor zich dat zij nog allerhande documenten zou hebben bewaard die een licht kunnen werpen op zijn identiteit, zoals zijn paspoort, zijn identiteitskaart, documenten aangaande zijn overlijden of hun huwelijksakte.

In de afwezigheid van documenten moet het CGVS rekening houden met de mogelijkheid dat uw vader een andere nationaliteit heeft, wat uiteraard een impact op u zou hebben en op uw nood aan internationale bescherming, zoals hierboven werd geargumenteed.

In dit licht is het aangewezen om zeer kritisch te kijken naar wat u verklaart en voorlegt aangaande uw eigen verblijfplaatsen en de verblijfplaatsen van uw moeder.

Wat uw moeder betreft legde u, zoals gevraagd, kopies voor van alle pagina's van haar paspoort, maar de pagina's 34 en 35 ontbraken (zie het voorgelegde paspoort), ondanks het feit dat u was gewezen op het belang van een volledig paspoort (zie CGVS, p. 17). Al het voorgaande in acht genomen kan niet worden uitgesloten dat deze pagina's bewust werden achtergehouden omdat ze stempels bevatten die aantonen dat uw moeder elders dan Jemen verblijft, mogelijks als gevolg van de eventuele andere nationaliteit van uw vader.

Belangrijker: wat uzelf betreft moet het CGVS vaststellen dat u loog aangaande uw verblijfplaatsen in de jaren voor uw komst naar België en aangaande de aard van uw verblijf in Saoedi-Arabië. U stelde Jemen pas te hebben verlaten in 2018 (zie CGVS, p. 5, 6, 9). Op uw facebookpagina staat echter een foto van uzelf in een kledingswinkel, gepost op 28 maart 2015 (zie het document 'internetopzoeken', toegevoegd aan het administratief dossier). U werd deze foto getoond tijdens uw persoonlijk onderhoud en u herkende de locatie als de winkel 'Shubra' waar u werkte in Saoedi-Arabië (zie CGVS, p. 5, 15). Het zou echter niet mogen kunnen dat u daar in 2015 al was indien u pas in 2018 naar Saoedi-Arabië reisde. U werd geconfronteerd met deze bevinding, waarop u uw verklaring wilde aanpassen en stelde dat het niet uw winkel was in Saoedi-Arabië, maar het 'Azzani-centrum' in Jemen (zie CGVS, p. 15). Dit is echter absoluut niet geloofwaardig. Het kan niet overtuigen dat u uw werkplaats niet zou herkennen. U zocht dit te verklaren door te stellen dat de winkel in Saoedi-Arabië en de winkel in Jemen van dezelfde eigenaar zijn (zie CGVS, p. 15). Deze verklaringen over twee identieke winkels zijn uiterst vergezocht en bijgevolg niet geloofwaardig. Bovendien kon het CGVS afbeeldingen vinden van de bewuste winkel in Saoedi-Arabië

waar u werkte en dit is duidelijk hetzelfde gebouw als waar de foto op uw facebook-pagina werd genomen (zie het document 'internetopzoeken': de ramen aan de straatkant, de boog van de inkomstdeur en de zeer specifieke zuilen zijn herkenbaar). De vlotheid waarmee u valse verklaringen aflegde hieromtrent is stuitend en tekenend. Uit deze facebook-foto blijkt dus duidelijk dat u ten minste in 2015 al in Saoedi-Arabië verbleef. Overigens bestaat de mogelijkheid dat u al veel langer in Saoedi-Arabië verbleef.

Dan rijst de bijkomende vraag onder welke omstandigheden u in Saoedi-Arabië zou hebben verbleven. U stelt dat dat met een werkvisum was (zie CGVS, p. 10), maar dat is niet aannemelijk. Ten eerste kan het CGVS u hieromtrent niet op uw woord nemen gezien uw geloofwaardigheid zeer gebrekkig is, zoals reeds aangetoond. U legt geen paspoort, geen Saoedische iqama en geen andere documenten voor die een werkvisum zouden kunnen aantonen. Ten tweede was u in 2015 sowieso veel te jong om een werkvisum te kunnen krijgen. Op 24 januari 2022 werd uw leeftijd geschat op 21,5 jaar. Zelfs als men de standaarddeviatie van twee jaar hierbij optelt en er dus van uitgaat dat u toen 23,5 jaar oud was, dan zou dat betekenen dat u in maart 2015 ongeveer 16 jaar oud zou zijn geweest. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de minimumleeftijd voor een Saoedisch werkvisum, afhankelijk van de bron, 18 of 21 jaar is (zie 'informatie leeftijd werkvisum Saoedi-Arabië, toegevoegd aan het administratief dossier'). Dat betekent dat u in 2015 niet met een werkvisum in Saoedi-Arabië kan hebben verbleven. U had er dus een ander soort verblijf en als minderjarige was dit logischerwijs gelieerd aan uw ouders. Dan moet men zich opnieuw de vraag stellen of uw vader en zijn eventuele andere nationaliteit hierin een rol speelde.

Al het bovenstaande in acht genomen moet het CGVS concluderen dat u niet voldoet aan uw medewerkingsplicht en dat u doelbewust belangrijke elementen achterhoudt. Concreet kon u de nationaliteiten van uzelf en uw vader niet aantonen en loog u over de duur en de aard van uw verblijf in Saoedi-Arabië. Door uw gebrekkige medewerking op deze punten verkeert het CGVS in het ongewisse over waar u voor uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u die plaats verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u het voor het CGVS onmogelijk vast stellen ten aanzien van welk land uw nood aan bescherming dient te worden beoordeeld. U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u verscheidene keren geconfronteerd met het geheel aan problematische elementen wat betreft uw relaas en uw documenten, maar u hield vast aan uw verklaringen (zie CGVS, p. 15-17, 20-21). Nadat u een eerste keer punt na punt werd uitgelegd wat de problemen waren zei u dat het u niet duidelijk was wat het probleem was (zie CGVS, p. 17). Dit is echter niet ernstig gezien u de uitleg genoeg begreep om de bevindingen van de protection officier stuk voor stuk te willen weerleggen. Zo zei u bijvoorbeeld over uw visum dat er een verschil is tussen een bezoekersvisum en een werkvisum (zie CGVS, p. 15) en aangaande de ongeloofwaardigheid van uw beweerde leeftijd in combinatie met de foto in Saoedi-Arabië van 2015 benadrukte u dat u de waarheid sprak over uw leeftijd en dat het CGVS de winkels in Saoedi-Arabië en Jemen moet opzoeken. Wanneer u werd geconfronteerd met de weinig geloofwaardige verklaringen over het verlies van uw paspoort, vroeg u zich af of de tolk dat goed vertaalde (zie CGVS, p. 16). Dit is echter niet ernstig aangezien u zowel bij begin als einde van uw persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u de tolk verstond, wat u bevestigde (zie CGVS, p. 3, 21). Na deze confrontatie kreeg u de gelegenheid om met uw advocaat te overleggen, maar ook dan paste u uw verklaringen niet aan (zie CGVS, p. 17). Op het einde van uw persoonlijk onderhoud werd u nogmaals geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen aangaande uw verblijf in Saoedi-Arabië niet geloofwaardig zijn, waarop u antwoordde dat u bij uw verklaringen bleef en uw onhandigheid met uw telefoon aanhaalde, vermoedelijk om een punt te maken over de foto op uw facebook-pagina (zie CGVS, p. 20). Wanneer u ten slotte er op werd gewezen dat het uw procedure niet hoeft te schaden als u nooit in Jemen bent geweest, zei u dat u daarvan op de hoogte bent maar dat u de waarheid sprak (zie CGVS, p. 21).

Bijgevolg wordt u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De documenten die u voorlegde kunnen deze appreciatie niet in positieve zin veranderen. Uw geboortakte en de Jemenitische identiteitskaart en het paspoort van uw moeder werden reeds besproken. De bundel medische documenten van uw moeder tonen haar gezondheidsproblemen aan en de behandeling die ze volgde in Egypte. Het medisch certificaat dat uw litteken vermeldt dat het gevolg zou zijn van een messteek, kadert in een vluchtrelaas dat niet kan zijn gebeurd. U zou zijn gestoken in 2017 omdat u weigerde dienst te nemen bij de Houthis (zie CGVS, p. 8), maar zoals hierboven aangetoond was u al minstens sinds 2015 in Saoedi-Arabië. Het certificaat kan slechts aantonen dat u

een litteken heeft. De oorzaak daarvan die op het certificaat staat vermeld is slechts gebaseerd op uw eigen verklaringen daarover.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van artikel 48/3 tot en met 48/7 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat hij zijn geboorteakte in 2019 heeft opgevraagd omdat hij zijn statuut in Saoedi-Arabië wenste te veranderen.

Hij voegt aan het verzoekschrift een kopie van de eerste pagina van zijn vervallen paspoort toe, waarbij hij wenst op te merken dat de geboortedatum die erop vermeldt staat, met name 04.02.1992, niet zijn eigenlijke geboortedatum is, maar dat die datum zo vermeld werd door zijn oom om op die wijze, als meerderjarige, een visum te kunnen verkrijgen. Dit verklaart ook waarom hij in staat was om een werkvisum te verkrijgen in Saoedi-Arabië.

Verzoeker volhardt verder in zijn verklaringen dat hij in 2018 door middel van een bezoekersvisum naar Saoedi-Arabië is gereisd om zo de milities in Jemen te ontvluchten. Hij stelt dat er na verloop van tijd een nieuwe procedure in het leven werd geroepen, waardoor Jemenieten hun statuut konden laten aanpassen naar een statuut op basis van werk op voorwaarde van de betaling van 2500 Saoedi-Arabisch riyal, een garant en een geldig bezoekersvisum. Hij wijst erop dat hij verklaard heeft dat hij mocht werken bij de firma Shubra met zijn bezoekersvisum en dat de firma er later voor gezorgd heeft dat het visum werd omgezet naar een werkvisum. Hij voegt toe dat dit ook strookt met de chronologie nu hij in 2018 naar Saoedi-Arabië ging en in 2019 een kopie van zijn geboorteakte opvroeg om zijn statuut te laten veranderen.

Verzoeker legt verder een kopie neer van de identiteitskaart van zijn vader, om aan te tonen dat hij de Jemenitische nationaliteit had. Hij voegt tevens een kopie van zijn verblijfskaart (*iqama*) in Saoedi-Arabië toe, waarop ook de Jemenitische nationaliteit vermeld staat. Hij meent hiermee voldoende aan te tonen dat hij enkel en alleen over de Jemenitische nationaliteit beschikt.

M.b.t. de motieven omtrent de ontbrekende pagina's uit het paspoort van zijn moeder, legt hij uit dat deze pagina's louter ontbraken omwille van een simpele vergissing of vergetelheid bij het nemen van kopieën of bij het doorsturen ervan. Hij voegt bij het verzoekschrift een kopie van alle pagina's van het paspoort van zijn moeder, waaruit blijkt dat er geen stempels staan die zouden kunnen aantonen dat zijn moeder elders zou hebben verbleven, wat door de commissaris-generaal geïnsinueerd werd.

Hij volhardt verder in zijn verklaringen en herhaalt een vrees te koesteren om naar Jemen terug te keren uit angst voor de Houthis-veiligheidsdiensten en de algemene situatie daar. Nadat hij een theoretische uiteenzetting geeft omtrent een toekomstgericht onderzoek dat de commissaris-generaal dient te voeren, stelt hij dat hij als persoon op een lijst vermeld stond van de Houthis-veiligheidsdiensten, wat aanleiding moet geven tot een bijzonder voorzichtig onderzoek van zijn beschermingsverzoek. Hij meent dat het voordeel van de twijfel ruim moet worden toegepast.

M.b.t. de subsidiaire beschermingsstatus gaat verzoeker vooreerst in op de humanitaire situatie in Jemen, stellende dat er al jaren een conflict aan de gang is dat desastreuze gevolgen heeft voor de socio-economische situatie in het land, met voedseltekorten tot gevolg waaromtrent hij citeert uit een artikel van de Council on Foreign Affairs, *“Yemen's Tragedy: War, Stalemate, and Suffering”* en een artikel van het ICRC. Hij vervolgt dat de UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs een week geleden

verschillende elementen heeft benadrukt aangaande de desastreuze situatie in Jemen. Verder wijst hij op een artikel van Crisis24 waarin de inkrimping van de economie aangekaart wordt.

Vervolgens gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Jemen, stellende dat er actueel sprake is van een burgeroorlog. De wapenstilstand, afgekondigd in april 2022 zal volgens Crisis24 niet lang standhouden daar er recentelijk een intensivering is van de gevechten. Hij citeert hierbij ook uit de positie van de Verenigde Naties m.b.t. een terugkeer naar Jemen van oktober 2021.

3. Nieuwe stukken

3.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende nieuwe stukken:

- Kopie eerste pagina paspoort;
- Identiteitskaart vader;
- Verblijfskaart verzoekende partij in Saoedi-Arabië;
- Kopie alle pagina's paspoort moeder.

3.2. Op 14 oktober 2022 maakt de commissaris-generaal een verweernota over. De verweernota wordt samen met de oproepingsbrief overgemaakt aan de verzoekende partij per aangetekende zending nu verzoekers raadsman niet over J-Box beschikt (zie administratief dossier, oproepingsbrief waarin melding wordt gemaakt van de verweernota). De loutere bewering van de raadsman ter terechtzitting, dat de oproepingsbrief werd ontvangen maar niet de verweernota, kan niet worden gevolgd, te meer nu redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat geval en na het zorgvuldig lezen van de oproepingsbrief contact zou opnemen met de Raad, wat *in casu* niet gebeurde. Bovendien werd verzoekers raadsman ter terechtzitting nog de kans geboden om de verweernota door te nemen.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke

bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kunnen worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vlucht- en asielrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker verklaart dat hij in 2017 Jemen verlaten heeft omdat hij er gedwongen werd om diensten te verlenen voor de Houthisveiligheidsdiensten. Met een bezoekersvisum, dat later werd omgezet in een werkvisum, verbleef hij na zijn vertrek uit Jemen in Saoedi-Arabië. Omdat de firma waarvoor hij werkte ging sluiten en hij geen ander werk vond, besloot hij Saoedi-Arabië te verlaten in bezit van een visum voor Bosnië, waarna hij doorreisde naar België.

Middels de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker niet voldoet aan de medewerkingsplicht daar hij niet de waarheid vertelt over waar en onder welke omstandigheden hij de jaren voor zijn komst naar België heeft verbleven waardoor hij het doelbewust onmogelijk maakt cruciale informatie over zijn verblijfsituatie en zijn nationaliteit te achterhalen. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op de volgende vaststellingen:

- 1) Op basis van de medische test is gebleken dat verzoekers vastgestelde leeftijd hoger ligt dan zijn beweerde minderjarige leeftijd;
- 2) Er doen zich verscheidene problemen voor m.b.t. de neergelegde geboorteakte waardoor de authenticiteit ervan niet kan worden aangenomen;
 - i) verzoeker legt geen officieel identiteitsdocument neer waaruit blijkt dat de persoon vermeld op de geboorteakte daadwerkelijk zijn persoon betreft;
 - ii) de geboortedatum vermeld in de geboorteakte wijkt af van zijn werkelijke leeftijd;
 - iii) er ontbreken niet onbelangrijke gegevens op de geboorteakte;
 - iv) de late registratie van de geboorteakte zoveel jaren na zijn geboorte, doet vragen rijzen naar de gegevens op basis waarvan de akte werd opgesteld;
 - v) de geboorteakte betreft slechts een kopie van een document, waar met de hand gegevens op zijn ingevuld;
 - vi) uit de COI Focus Jemen Corruptie en documentenfraude van 14 september 2021 blijkt dat het bekomen van frauduleuze identiteitsdocumenten in Jemen weliswaar niet gemakkelijk of courant is maar er wel degelijk een uiterst hoge mate van corruptie in het land is en het slechts een geboorteakte betreft die logischerwijs door veel minder strenge controlemechanismen is omgeven.
- 3) Het wegvallen van de geboorteakte is significant nu dit het enige document betreft dat zijn identiteit kan staven, waarbij nog wordt opgemerkt dat:
 - i) verzoekers verklaring, dat hij zijn paspoort tijdens zijn reis uit Bosnië is verloren, stereotiep en niet aannemelijk is; en
 - ii) het niet aannemelijk is dat verzoeker niet meer documenten kan voorleggen ter ondersteuning van zijn identiteit en verblijfsituatie in Saoedi-Arabië te meer nu hij daar jarenlang heeft verbleven met een werkvisum en hij er belangrijke documenten aan moet hebben overgehouden.

- 4) Verzoeker laat na om na afloop van het persoonlijk onderhoud enige documenten over te maken om zijn identiteit en verblijfplaatsen te staven, ondanks dat hier uitdrukkelijk naar gevraagd werd tijdens het persoonlijk onderhoud en ondanks het feit dat verzoeker nog regelmatig in contact staat met zijn moeder;
- 5) Dat verzoeker de Jemenitische nationaliteit heeft, wordt niet betwist, maar verzoeker biedt geen zicht op de nationaliteit van zijn vader, waardoor er niet zomaar vanuit kan worden gegaan dat verzoeker niet ook over een andere nationaliteit zou kunnen beschikken;
- 6) In het licht van voorgaande acht de commissaris-generaal het aangewezen om zeer kritisch te kijken naar verzoekers verklaringen aangaande zijn eigen verblijfplaatsen en verblijfplaatsen van zijn moeder en komt hij verder tot de volgende vaststellingen:
- i) verzoeker legt geen kopie voor van alle pagina's uit het paspoort van zijn moeder, wat doet vermoeden dat zij doelbewust worden achtergehouden; en
- ii) verzoeker heeft gelogen over zijn verblijfplaatsen in de jaren voor zijn komst naar België en omtrent de aard van zijn verblijf in Saoedi-Arabië. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op informatie afkomstig van Facebook, op het gegeven dat verzoeker, ondanks hij in Saoedi-Arabië over een werkvisum zou hebben beschikt, geen paspoort, *iqama* en andere documenten voorlegt en hij in 2015 sowieso veel te jong was om een werkvisum te kunnen krijgen.

4.3.2. De Raad verwijst naar wat wordt uiteengezet onder punt 4.2., namelijk dat de medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU "verplichtingen van verzoeker", inhoudt dat de verzoeker samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de relevante elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. Deze elementen, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, omvatten "*onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient*" (eigen onderlijning).

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, "*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*", 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas en dat hij, waar mogelijk, documenten voorlegt met betrekking tot zijn identiteit en nationaliteit, zijn landen en plaatsen van eerder verblijf, zijn reisroute en reisdocumenten. Het is immers binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden en het land of de landen die geacht worden bescherming te (kunnen) bieden, kunnen bepaald worden.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om sluitend bewijs voor te leggen, zal verzoeker, wiens Jemenitische nationaliteit niet wordt betwist, zijn werkelijke regio van herkomst en de landen van eerder verblijf moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming zijn nationaliteit, werkelijke regio van herkomst en verblijf in andere landen voldoende aantoon. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio moet gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. De Raad onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop hij in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens persoonlijk leven en onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen het persoonlijk leven en de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de regio die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert en geen zicht biedt op zijn verblijfplaatsen of op de omstandigheden van verblijf in andere landen voor zijn komst naar België, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

4.3.2.1. M.b.t. verzoekers leeftijd stelt de Raad vast dat verzoeker, ondanks de medische test uitgevoerd ter bepaling van zijn werkelijke leeftijd, bleef volhouden geboren te zijn op 2 mei 2005 (CGVS, verhoor, p. 4). Ter ondersteuning van zijn beweerde leeftijd legt hij een geboorteakte voor (CGVS verhoor, p. 14) die eveneens 2 mei 2005 als geboortedatum vermeldt (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker).

Met betrekking tot zijn geboorteakte verklaarde verzoeker dat een geboorteakte wordt opgemaakt wanneer je naar school gaat, dat hij deze pas in België heeft verkregen en afgedrukt omdat hem gezegd werd dat hij documenten nodig had in België om zijn Jemenitische nationaliteit te bewijzen en dat hij niet precies weet wanneer zijn geboorteakte werd opgemaakt (CGVS verhoor p. 14). In het verzoekschrift wijzigt verzoeker zijn verklaringen met betrekking tot zijn geboorteakte, zonder hiervoor enige verklaring te geven. Hij voert aan dat hij zijn geboorteakte in 2019 had aangevraagd om zijn statuut in Saoedi-Arabië te kunnen wijzigen. Dat verzoeker plots wel lijkt te weten wanneer en omwille van welke redenen hij een geboorteakte in zijn bezit heeft, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Bovendien is dergelijke versie van de feiten duidelijk tot stand gekomen na reflectie over de inhoud van de negatieve beslissing van de commissaris-generaal en betreft het aldus een gekunsteld *post-factum* verhaal. Verzoeker geeft evenmin enige uitleg over de redenen waarom de werkelijke versie van de feiten anders is dan diegene die hij heeft voorgesteld tijdens zijn persoonlijk onderhoud, wat nefast is zowel voor de geloofwaardigheid van zijn relaas als voor de beoordeling van de authenticiteit van de geboorteakte.

Voor het overige betwist verzoeker de motieven in de bestreden beslissing omtrent deze geboorteakte niet. De Raad acht die motieven pertinent en draagkrachtig en neemt zij integraal over: *“Vooreerst dient uw leeftijd besproken te worden. U verklaarde te zijn geboren op 02 mei 2005 en dus heden nog minderjarig te zijn. Er moet echter opgemerkt worden dat de dienst Voogdij op 24 januari 2022 een medisch onderzoek liet uitvoeren door het St-Rafaël-Ziekenhuis en hieruit bleek dat u een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. U wordt bijgevolg niet als minderjarig beschouwd (zie Beslissing van de dienst Voogdij dd. 01/02/2022 in het administratief dossier).*

Ter ondersteuning van uw beweerde leeftijd legt u een geboorteakte voor die 02 mei 2005 als geboortedatum vermeldt. Deze geboorteakte is tevens het enige document waar uw identiteit op staat vermeld. Daar moet dadelijk bij gezegd dat dit door u neergelegde document niet weerhouden kan worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van uw identiteit gezien u geen enkel officieel identiteitsdocument neerlegt waaruit blijkt dat de op de geboorteakte vermelde persoon daadwerkelijk uw persoon betreft. Met deze akte doen zich bovendien verscheidene problemen voor:

Ten eerste is er uiteraard het feit dat de geboortedatum op deze akte sterk afwijkt van de schatting van uw leeftijd na wetenschappelijk onderzoek. Ten tijde van het leeftijdsonderzoek op 24 januari 2022 zou u volgens de akte immers iets meer dan 16,5 jaar oud zijn (geboren op 02 mei 2005), terwijl men op basis van wetenschappelijk onderzoek uw leeftijd schatte op 21,5 jaar, wat na aftrekking van de

standaarddeviatie van twee jaar in uw voordeel dus neerkomt op 19,5 jaar, wat een verschil van zo'n drie jaar betekent.

Ten tweede is er het feit dat u volgens deze akte werd geregistreerd op 10 oktober 2019 (zie CGVS, p. 14). Dat doet de vraag rijzen op basis van welke gegevens deze akte werd opgesteld, als u pas zou zijn geregistreerd zoveel jaar na uw geboorte. U zegt over het document dat het uw originele geboorteakte is en dat uw moeder dit bewaarde (zie CGVS, p. 14). Gevraagd of het document stamt van bij uw geboorte of recent werd afgegeven, zegt u dat dat niet wordt gedaan bij de geboorte, maar wel wanneer je naar school gaat (zie CGVS, p. 14). Uw verklaringen vallen duidelijk niet te rijmen met de datum op dit document. Gezien de zeer recente registratiedatum betreft het hier geen document dat uw moeder nog van vroeger bewaarde. Ook is het document uiteraard veel later dan het begin van uw schooltijd aangevraagd, gezien u volgens de akte pas werd geregistreerd in 2019.

Ten derde ontbreken er elementen op de geboorteakte die niet onbelangrijk zijn, met name de nationale nummers van uw ouders. De geboorteakte voorziet tweemaal – voor vader en moeder - ruimte voor de elf cijfers van het nationaal nummer dat elke Jemeniet heeft (zie COI Focus Jemen: Identiteitskaart, dd. 11/12/2020, toegevoegd aan het administratief dossier). Hier is echter niets ingevuld. In elk geval, uw moeder heeft nochtans wel degelijk een nationaal nummer, aangezien dat verschijnt op haar identiteitskaart (zie de voorgelegde identiteitskaart van uw moeder).

Men moet zich vragen stellen bij de authenticiteit van deze geboorteakte. Het betreft slechts een kopie van een document waar met de hand gegevens op zijn ingevuld. De bewijswaarde is dus sowieso beperkt. Verder blijkt uit informatie waar het CGVS over beschikt dat het bekomen van frauduleuze identiteitsdocumenten in Jemen weliswaar niet courant en niet eenvoudig is, maar dat er, gezien de uiterste hoge mate van corruptie in het land, rekening mee moet worden gehouden (zie COI Focus Jemen: Corruptie en documentenfraude, dd. 14/09/2021, toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien betreft het hier geen identiteitsdocument, maar slechts een geboorteakte die logischerwijs door veel minder strenge controlemechanismen is omgeven, zeker wanneer die vele jaren na de feitelijke geboorte wordt afgegeven. Het is immers niet duidelijk of de akte op iets anders is gebaseerd dan de verklaringen van de aanvrager.

Al het bovenstaande in acht genomen moet men redelijkerwijs concluderen dat de voorgelegde geboorteakte geen authentiek document is of in elk niet op gedegen wijze is opgemaakt door de Jemenitische autoriteiten. Het document heeft dan ook geen bewijswaarde, eerder integendeel: de aanzienlijke kloof tussen uw geboortedatum op dit document en uw geboortedatum zoals geschat door wetenschappelijk onderzoek, uw bevreedende verklaringen over dit document en het ontbreken van de nationale nummers ondergraven de geloofwaardigheid van dit document en bijgevolg ook uw eigen geloofwaardigheid. U werd verschillende keren tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS geconfronteerd met het problematische karakter van deze akte, maar u hield vol dat het om een authentiek document gaat (zie CGVS, p. 4, 16)."

4.3.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker doorheen zijn asielpcedure herhaaldelijk werd gewezen op het belang van het afleggen van eerlijke verklaringen en dat hij erop werd gewezen dat hij een duidelijk beeld diende te scheppen van zijn situatie (CGVS verhoor, p. 2). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd aan verzoeker meermaals meegedeeld dat zijn verklaringen omtrent zijn verblijfssituatie alvorens hij naar België kwam, niet aannemelijk waren, en werd hem meermaals de kans gegeven hierop te reageren (CGVS verhoor, p. 15-16, 17, 20-21). Ook aan het einde van het persoonlijk onderhoud werd verzoeker gewezen op het belang van identiteits- en verblijfsdocumenten voor zijn procedure (CGVS verhoor, p. 20). Hij kreeg eveneens de tijd om stukken over te maken aan de commissaris-generaal (CGVS verhoor, p. 18), hetgeen hij evenwel niet te doen. In het licht van voorgaande acht de Raad het opmerkelijk dat verzoeker bij het indienen van huidig beroep wel in staat is om een kopie van de eerste pagina van zijn paspoort, een kopie van de identiteitskaart van zijn vader, de ontbrekende pagina's uit het paspoort van zijn moeder en een kopie van zijn verblijfskaart (*iqama*) in Saoedi-Arabië voor te leggen. Verzoeker geeft hiervoor evenmin enige uitleg in zijn verzoekschrift, wat de nodige vragen doet rijzen bij de geloofwaardigheid van zijn relaas zoals verder wordt aangetoond.

Verzoeker meent dat de kopie van de identiteitskaart van zijn vader aantoont dat hij de Jemenitische nationaliteit had, dat op de kopie van zijn verblijfskaart ook de Jemenitische nationaliteit vermeld staat en dat aldus afdoende blijkt dat hij enkel over de Jemenitische nationaliteit beschikt. Daarnaast legt hij uit dat de pagina's uit het paspoort van zijn moeder louter ontbraken omwille van een simpele vergissing of vergetelheid bij het nemen van kopieën of bij het doorsturen ervan. Hij voegt bij het verzoekschrift een kopie van alle pagina's van het paspoort van zijn moeder en wijst erop dat er geen stempels staan die zouden kunnen aantonen dat zijn moeder elders zou hebben verbleven, wat door de commissaris-generaal geïnsinueerd werd.

4.3.2.2.1. Waar verzoeker een kopie van de eerste pagina van zijn paspoort voorlegt (verzoekschrift stuk 1), ziet de Raad niet in waarom verzoeker geen kopie voegt van de overige pagina's van zijn paspoort. Bovendien is het opmerkelijk dat verzoeker plots een kopie kan tonen, terwijl hij nog verklaarde dat hij zijn paspoort is kwijtgeraakt tijdens zijn reis uit Bosnië (CGVS verhoor, p. 11). Indien verzoekers paspoort werkelijk zou zijn kwijtgeraakt, wat de Raad niet meer dan een stereoptie uitleg acht, moet die foto reeds bestaan hebben voordat het persoonlijk onderhoud heeft plaatsgevonden en ligt er geen enkele dienstige verantwoording voor waarom dit pas bij het verzoekschrift wordt overgemaakt. Bovendien en wat er ook van zij, is de bewijswaarde van het stuk zeer relatief nu het louter een kopie betreft, de overige pagina's van het paspoort ontbreken en verzoekers verklaringen omtrent de inhoud van het paspoort, zoals uiteengezet in het verzoekschrift (p. 3) allerm minst overtuigen. Het paspoort bevat als geboortedatum 04.02.1992. Verzoeker stelt hieromtrent in het verzoekschrift dat die datum zo werd geregeld door zijn oom langs moederszijde teneinde gemakkelijker een visum voor Saoedi-Arabië te bekomen. Dergelijke uitleg is geenszins geloofwaardig nu het paspoort werd afgeleverd op 26 november 2020 in Saoedi-Arabië en niet in Jemen voorafgaand aan zijn vertrek met het oog op het bekomen van een werkvisum zoals hij thans tracht voor te houden. Het is daarenboven allerm minst aannemelijk dat een persoon, die stelt in 2005 geboren te zijn (en volgens de leeftijdsbepaling in België geboren is in 2003), op de moment van de afgifte van het paspoort op 26 november 2020 zou kunnen doorgaan voor iemand die in 1992 geboren zou zijn, gezien het maar liefst gaat om een leeftijdsverschil van (volgens verzoeker 11 en in werkelijkheid) 13 jaar. Hierbij dient er nog op te worden gewezen dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij hooguit 15 jaar oud was toen hij in 2018 naar Saoedi-Arabië reisde (CGVS verhoor, p. 9 en 10), waarna hij de vraag werd gesteld of dit wel normaal is gezien geen visum wordt verleend aan minderjarigen en waarop hij antwoordde dat hij niet wist hoe dit geregeld werd (CGVS verhoor, p. 10). Het is niet geloofwaardig dat verzoeker, gelet op het grote verschil in leeftijd, niet op de hoogte zou zijn van het feit dat zijn paspoort, dat overigens nog maar twee jaar geleden werd afgegeven, een dermate afwijkende geboortedatum vermeldt (CGVS verhoor 11). Dit gebrek aan kennis is des te opmerkelijker nu verzoeker weet waarom de verkeerde geboortedatum werd gegeven, namelijk om in aanmerking te kunnen komen voor een visum. Tenslotte merkt de Raad nog op dat verzoeker in zijn verzoekschrift spreekt over een "vervallen" paspoort, terwijl het kopie als vervaldatum 26/11/2026 vermeldt. Gelet op het geheel van voorgaande is verzoekers kritiek allerm minst dienstig ter weerlegging van de bevindingen van de commissaris-generaal.

4.3.2.2.2. Het is de Raad evenmin duidelijk waarom verzoeker nu plots wel in staat is om een kopie van de verblijfskaart van zijn vader neer te leggen (verzoekschrift stuk 3) te meer nu hij tijdens het persoonlijk onderhoud, gevraagd naar documenten van zijn vader nog stelde *"ik ga dat proberen maar het is zeer moeilijk om te krijgen, mijn vader overleed toen ik jong was"* (CGVS verhoor, p. 17). In het verzoekschrift wordt dit niet verder geduid. De Raad stelt nog vast dat nergens op dit document vermeld wordt dat zijn vader de Jemenitische nationaliteit heeft. Naast de naam, wordt enkel het persoonlijk nummer, burgerlijke staat, bloedgroep, beroep, woonplaats, plaats en datum van afgifte vermeld. Dat dit document het bewijs zou vormen dat zijn vader enkel en alleen de Jemenitische nationaliteit had, zoals verzoeker voorhoudt, kan niet worden bijgetreden te meer nu het document heden meer dan 17 jaar oud is en op geen enkele wijze wordt aangetoond dat zijn situatie sedertdien niet meer zou zijn gewijzigd. Evenmin wordt aangetoond dat de persoon van wie die verblijfskaart zou zijn, verwant is met verzoeker en wel degelijk zijn vader zou betreffen. Dit laatste geldt des te meer nu omwille van de uiteenzetting *supra* verzoekers geboortakte niet kan worden aanvaard als bewijskrachtig stuk.

4.3.2.2.3. Het kopie van verzoekers verblijfskaart ("carte de resident") in Saoedi-Arabië (verzoekschrift stuk 4) betreft een beperkt zichtbare kopie waarvan de bewijswaarde zeer relatief is. Hierbij dient te worden gewezen op de inhoud van het attest, waar als datum van afgifte 14/04/1140 Hijir staat vermeld, wat volgens de door verzoeker bijgebrachte vertaling overeenkomt met 04/02/1992 in de Gregoriaanse kalender. De Raad ziet niet in hoe de datum van 04/02/1992 kan zijn vermeld op de verblijfskaart nu verzoeker op dat moment nog niet geboren was. In de verweernota stelt de commissaris-generaal echter dat de datum 14/04/1140 Hijir overeenkomt met 23 december 2018 in de Gregoriaanse kalender. Volgens de informatie die door de commissaris-generaal wordt toegevoegd aan het administratief dossier gaat het om een *Iqama*, wat een verblijfsvergunning is die wordt afgegeven op basis van werk (AD CGVS, landeninformatie, *"COI Focus Saoedi-Arabië Saudi-Arabië Nationaliteitsverwerving en toegang tot verblijf en werk voor buitenlanders"*, p. 21-22). De Raad dient vast te stellen dat de inhoud van voormeld stuk niet overeenkomt met verzoekers verklaringen. Immers, dat verzoeker reeds in december 2018 over een verblijfskaart en werkvergunning zou hebben beschikt in Saoedi-Arabië strookt niet met zijn verklaring in het verzoekschrift, waar hij aanstipt dat hij pas in de loop van 2019 zijn statuut heeft moeten aanpassen naar een statuut op basis van werk. Bovendien dient hierbij opnieuw te worden opgemerkt dat verzoeker op datum van afgifte van de verblijfsvergunning, namelijk op 23/12/2018, nog minderjarig was, waardoor

het verkrijgen van een dergelijke *iqama* voor verzoeker geenszins mogelijk was, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing en wat niet betwist wordt door verzoeker. Gelet op de inhoud die strijdig is met verzoekers verklaringen en gelet op het gegeven dat het een slecht leesbare kopie betreft, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, kan aan voormeld stuk zeer weinig, dan wel geen bewijswaarde worden toegekend en volstaat het evenmin om te concluderen dat verzoeker enkel over de Jemenitische nationaliteit zou beschikken.

4.3.2.2.4. Zoals de commissaris-generaal opmerkt in de verweernota, heeft de vaststelling dat verzoeker heden kopieën van alle pagina's uit het paspoort van zijn moeder neerlegt, tot gevolg dat het motief dienaangaande in de bestreden beslissing onderuit wordt gehaald. Echter, dit motief betreft geen determinerend motief nu de overige motieven wel degelijk voldoende zijn om de beslissing te schragen.

4.3.2.2.5. De Raad voegt nog toe dat zelfs los van de zeer geringe bewijswaarde van de bij het verzoekschrift gevoegde stukken, geen enkel stuk zicht biedt op waar en in welke omstandigheden verzoeker precies verbleven heeft alvorens hij naar België kwam, en hoe verzoeker als minderjarige zijn verblijf in Saoedi-Arabië heeft geregeld.

4.3.2.2.6. Gelet op voorgaande worden de volgende motieven pertinent en draagkrachtig bevonden en worden ze overgenomen door de Raad: *"Het wegvallen van de geboorteakte als bewijsstuk in uw voordeel is in casu uitermate significant omdat dit het enige document is dat uw identiteit kon staven.*

Uw paspoort zou u tijdens uw reis uit Bosnië zijn verloren (zie CGVS, p. 11). Eerst moet gezegd dat dit een stereotiepe verklaring is en u kon dit niet aannemelijk maken door geloofwaardige verklaringen. U werd initieel twee keer duidelijk gevraagd om exact uit te leggen hoe dat gebeurde. U antwoordde beide keren ontwijkend en naast de kwestie dat dit gebeurde op de smokkelweg (zie CGVS, p. 11). Pas wanneer de protection officer concreet vroeg naar of u een tas had begon u in enig detail te treden (zie CGVS, p. 11-12). Dan verklaarde u dat u een buiktasje had met daarin geld, uw paspoort, uw gsm en andere bezittingen. U reisde in een klein busje en bij het uitstappen vond u het niet meer (zie CGVS, p. 12). Moest het werkelijk zo zijn gebeurd zou het zeer vreemd zijn dat u dit zou omschrijven als 'verloren'. Als een buiktasje met daarin waardevolle bezittingen zoals geld en een gsm plots verdwijnt tijdens een autorit lijkt het immers evident om aan diefstal te denken. Daarom is het ook vreemd dat u, toen u de verdwijning opmerkte, niets anders deed dan in het busje zoeken (zie CGVS, p. 12). Het lijkt immers logisch om ten minste rond te vragen bij de andere reizigers of iemand iets heeft gezien. Uw verklaringen over het verloren paspoort missen overtuigingskracht.

Het is niet aannemelijk en tekenend dat u niet meer documenten kon voorleggen ter ondersteuning van uw identiteit. Indien u werkelijk, zoals u beweert, jarenlang als Jemeniet met een werkvisum in Saoedi-Arabië zou hebben verbleven (zie CGVS, p. 10) moet u daar belangrijke documenten aan hebben overgehouden. Zo zou u bij uw vertrek een uitreisvisum hebben nodig gehad en zou u steeds een iqama (verblijfskaart) bij u moeten hebben gehad (zie COI Focus Saoedi-Arabië: Nationaliteitsvererving en toegang tot verblijf en werk voor buitenlanders dd. 08/03/2021, toegevoegd aan het administratief dossier). De complete afwezigheid van documenten over uw verblijf in Saoedi-Arabië met een werkvisum is opmerkelijk.

In afwezigheid van bewijskrachtige documenten om uw identiteit en herkomst te staven werd u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd om bijkomende documenten voor te leggen die aantonen dat u als kind in Jemen verbleef (zie CGVS, p. 17, 18). U liet echter na iets voor te leggen tegen de gegeven deadline van 24 juni 2022 en u gaf geen verklaring voor het uitblijven van documenten, zoals u nochtans was gevraagd (zie CGVS, p. 18). Gezien u in regelmatig contact staat met uw moeder, die volgens uw verklaringen nog steeds in Jemen zou verblijven (zie CGVS, p. 5, 9), moet men er redelijkerwijs van uit gaan dat het u mogelijk was om documenten uit uw jeugd voor te leggen. Het feit dat u dat niet deed wijst op een gebrek aan medewerking en vermoedelijk op het achterhouden van informatie voor het CGVS.

In afwezigheid van bewijskrachtige documenten die uw identiteit kunnen staven en in acht genomen dat u geen bijkomende documenten kan of wil voorleggen, kan het CGVS niet anders dan uw nationaliteit of nationaliteiten in vraag stellen.

U legde documenten voor die de Jemenitische nationaliteit van uw moeder staven. Bijgevolg betwist het CGVS in de huidige beslissing niet dat u eventueel de Jemenitische nationaliteit bezit. Volgens de Jemenitische nationaliteitswetgeving kan die immers ook worden doorgegeven door de moeder (zie COI Focus Jemen: Nationaliteitsvererving en positie Somaliërs dd. 27/11/2020, toegevoegd aan het administratief dossier). Het CGVS betwist evenmin dat u op een gegeven moment in Jemen heeft verbleven, zoals blijkt uit een redelijk goede kennis aangaande de regio waar uw familie van afkomstig zou zijn.

U biedt het CGVS echter geen enkel zicht op uw vader en zijn nationaliteit. Het enige document dat melding maakt van uw vader is uw geboorteakte, waarop hem de Jemenitische nationaliteit wordt toegeschreven. Zoals hierboven aangetoond heeft deze geboorteakte echter geen bewijswaarde, eerder integendeel. Aangezien u ook de nationaliteit van uw vader kan krijgen is dit gebrek aan documenten over hem uitermate problematisch. U werd tijdens uw persoonlijk onderhoud gewezen op dit probleem en u werd gevraagd naar documenten van uw vader: zijn identiteitskaart, zijn paspoort of iets anders (zie CGVS, p. 17). Daarop antwoordde u dat u zou proberen maar dat dit moeilijk zou zijn omdat uw vader al lang geleden overleed (zie CGVS, p. 17).

U stuurde geen documenten van uw vader tegen de gegeven deadline van 24 juni 2022 en evenmin gaf u een verklaring voor dit uitblijven van documenten, zoals u was gevraagd (zie CGVS, p. 18). Het excuus dat u bij voorbaat gaf – dat uw vader al lang geleden overleed – kan dit niet vergoelijken. Ten eerste kan na al het bovenstaande en in afwezigheid van een overlijdensakte, het overlijden van uw vader niet worden beschouwd als afdoende bewezen. Hierboven werd uw gebrekkige geloofwaardigheid reeds aangetoond alsook uw gebrek aan medewerking. In dat licht kan het CGVS u niet zonder meer op uw woord nemen aangaande het overlijden van uw vader wanneer u dat aanwendt als reden voor het niet voorleggen van cruciale documenten. Bovendien is het hoegenaamd niet aannemelijk – indien men uw verklaringen over het overlijden van uw vader toch aanvaardt – dat uw moeder niet in staat zou zijn om documenten over haar overleden echtgenoot aan te brengen. Het spreekt immers voor zich dat zij nog allerhande documenten zou hebben bewaard die een licht kunnen werpen op zijn identiteit, zoals zijn paspoort, zijn identiteitskaart, documenten aangaande zijn overlijden of hun huwelijksakte.

In de afwezigheid van documenten moet het CGVS rekening houden met de mogelijkheid dat uw vader een andere nationaliteit heeft, wat uiteraard een impact op u zou hebben en op uw nood aan internationale bescherming, zoals hierboven werd geargumenteed.”

4.3.2.3. Verzoeker volhardt vervolgens in zijn verzoekschrift dat hij in 2018 Jemen heeft verlaten in bezit van een bezoekersvisum, dat hij er gewerkt heeft voor de firma Shubra en dat die firma ervoor gezorgd heeft dat zijn bezoekersvisum werd omgezet naar een werkvisum. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat, zoals ook toegelicht in de bestreden beslissing, die verklaringen, behalve het feit dat zij niet onderbouwd worden door bewijskrachtige stukken (zie ook *supra*), evenmin overeenkomen met de informatie op verzoekers Facebookpagina. De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat uit de Facebookpagina blijkt dat verzoeker zich reeds in 2015 in Saoedi-Arabië bevond, terwijl hij verklaarde dat hij naar Saoedi-Arabië trok in 2018. Op basis van voormelde pagina dient vastgesteld te worden dat verzoeker slechts 13 of hooguit 15 jaar zou zijn geweest toen hij zich in Saoedi-Arabië bevond, wat vragen doet rijzen over de omstandigheden waarin hij daar als minderjarige heeft geleefd en waardoor de vaststelling in de bestreden beslissing, dat verzoeker als minderjarige een ander soort verblijf in Saoedi-Arabië zou hebben gehad, een dat logischerwijs gelieerd geweest moet zijn aan zijn ouders, waarbij de terechte vraag gesteld wordt of zijn vader en zijn eventuele andere nationaliteit hierin een rol speelden, worden bijgetreden. Zoals reeds *supra* uiteengezet zijn de door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde stukken niet van die aard om de pertinente vaststellingen in de beslissing te weerleggen. De volgende motieven worden bijgetreden door de Raad: “Belangrijker: wat uzelf betreft moet het CGVS vaststellen dat u loog aangaande uw verblijfplaatsen in de jaren voor uw komst naar België en aangaande de aard van uw verblijf in Saoedi-Arabië. U stelde Jemen pas te hebben verlaten in 2018 (zie CGVS, p. 5, 6, 9). Op uw facebookpagina staat echter een foto van uzelf in een kledingswinkel, gepost op 28 maart 2015 (zie het document ‘internetopzoeken’, toegevoegd aan het administratief dossier). U werd deze foto getoond tijdens uw persoonlijk onderhoud en u herkende de locatie als de winkel ‘Shubra’ waar u werkte in Saoedi-Arabië (zie CGVS, p. 5, 15). Het zou echter niet mogen kunnen dat u daar in 2015 al was indien u pas in 2018 naar Saoedi-Arabië reisde. U werd geconfronteerd met deze bevinding, waarop u uw verklaring wilde aanpassen en stelde dat het niet uw winkel was in Saoedi-Arabië, maar het ‘Azzani-centrum’ in Jemen (zie CGVS, p. 15). Dit is echter absoluut niet geloofwaardig. Het kan niet overtuigen dat u uw werkplaats niet zou herkennen. U zocht dit te verklaren door te stellen dat de winkel in Saoedi-Arabië en de winkel in Jemen van dezelfde eigenaar zijn (zie CGVS, p. 15). Deze verklaringen over twee identieke winkels zijn uiterst vergezocht en bijgevolg niet geloofwaardig. Bovendien kon het CGVS afbeeldingen vinden van de bewuste winkel in Saoedi-Arabië waar u werkte en dit is duidelijk hetzelfde gebouw als waar de foto op uw facebook-pagina werd genomen (zie het document ‘internetopzoeken’: de ramen aan de straatkant, de boog van de inkomstdeur en de zeer specifieke zuilen zijn herkenbaar). De vlotheid waarmee u valse verklaringen aflegde hieromtrent is stuitend en tekenend. Uit deze facebook-foto blijkt dus duidelijk dat u ten minste in 2015 al in Saoedi-Arabië verbleef. Overigens bestaat de mogelijkheid dat u al veel langer in Saoedi-Arabië verbleef.

Dan rijst de bijkomende vraag onder welke omstandigheden u in Saoedi-Arabië zou hebben verbleven. U stelt dat dat met een werkvisum was (zie CGVS, p. 10), maar dat is niet aannemelijk. (...) Ten tweede was u in 2015 sowieso veel te jong om een werkvisum te kunnen krijgen. Op 24 januari 2022 werd uw

leeftijd geschat op 21,5 jaar. Zelfs als men de standaarddeviatie van twee jaar hierbij optelt en er dus van uitgaat dat u toen 23,5 jaar oud was, dan zou dat betekenen dat u in maart 2015 ongeveer 16 jaar oud zou zijn geweest. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de minimumleeftijd voor een Saoedisch werkvisum, afhankelijk van de bron, 18 of 21 jaar is (zie 'informatie leeftijd werkvisum Saoedi-Arabië, toegevoegd aan het administratief dossier). Dat betekent dat u in 2015 niet met een werkvisum in Saoedi-Arabië kan hebben verbleven. U had er dus een ander soort verblijf en als minderjarige was dit logischerwijs gelieerd aan uw ouders. Dan moet men zich opnieuw de vraag stellen of uw vader en zijn eventuele andere nationaliteit hierin een rol speelde.

Al het bovenstaande in acht genomen moet het CGVS concluderen dat u niet voldoet aan uw medewerkingsplicht en dat u doelbewust belangrijke elementen achterhoudt. Concreet kon u de nationaliteiten van uzelf en uw vader niet aantonen en loog u over de duur en de aard van uw verblijf in Saoedi-Arabië. Door uw gebrekkige medewerking op deze punten verkeert het CGVS in het ongewisse over waar u voor uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u die plaats verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u het voor het CGVS onmogelijk vast stellen ten aanzien van welk land uw nood aan bescherming dient te worden beoordeeld. U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u verscheidene keren geconfronteerd met het geheel aan problematische elementen wat betreft uw relaas en uw documenten, maar u hield vast aan uw verklaringen (zie CGVS, p. 15-17, 20-21). Nadat u een eerste keer punt na punt werd uitgelegd wat de problemen waren zei u dat het u niet duidelijk was wat het probleem was (zie CGVS, p. 17). Dit is echter niet ernstig gezien u de uitleg genoeg begreep om de bevindingen van de protection officier stuk voor stuk te willen weerleggen. Zo zei u bijvoorbeeld over uw visum dat er een verschil is tussen een bezoekersvisum en een werkvisum (zie CGVS, p. 15) en aangaande de ongeloofwaardigheid van uw beweerde leeftijd in combinatie met de foto in Saoedi-Arabië van 2015 benadrukte u dat u de waarheid sprak over uw leeftijd en dat het CGVS de winkels in Saoedi-Arabië en Jemen moet opzoeken. Wanneer u werd geconfronteerd met de weinig geloofwaardige verklaringen over het verlies van uw paspoort, vroeg u zich af of de tolk dat goed vertaalde (zie CGVS, p. 16). Dit is echter niet ernstig aangezien u zowel bij begin als einde van uw persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u de tolk verstond, wat u bevestigde (zie CGVS, p. 3, 21). Na deze confrontatie kreeg u de gelegenheid om met uw advocaat te overleggen, maar ook dan paste u uw verklaringen niet aan (zie CGVS, p. 17). Op het einde van uw persoonlijk onderhoud werd u nogmaals geconfronteerd met het feit dat uw verklaringen aangaande uw verblijf in Saoedi-Arabië niet geloofwaardig zijn, waarop u antwoordde dat u bij uw verklaringen bleef en uw onhandigheid met uw telefoon aanhaalde, vermoedelijk om een punt te maken over de foto op uw facebook-pagina (zie CGVS, p. 20). Wanneer u ten slotte er op werd gewezen dat het uw procedure niet hoeft te schaden als u nooit in Jemen bent geweest, zei u dat u daarvan op de hoogte bent maar dat u de waarheid sprak (zie CGVS, p. 21).

Bijgevolg wordt u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd."

4.4. Gelet op voorgaande oordeelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen duidelijk zicht heeft geboden op zijn nationaliteiten en evenmin op de duur en de aard van zijn verblijf in Saoedi-Arabië. Door zijn gebrekkige medewerking op deze punten verkeert de Raad net zoals de commissaris-generaal in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij die plaats(en) verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van zijn asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker het voor de Raad onmogelijk vast stellen ten aanzien van welk land zijn nood aan bescherming dient te worden beoordeeld. Verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

4.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.6. Waar verzoeker een schending aanvoert van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een verzoeker om internationale bescherming reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te

nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat hij reeds werd vervolgd in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

4.7. Waar verzoeker een schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient opgemerkt dat de bevoegdheid van zowel de commissaris-generaal als de Raad in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.8. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

I. FLORIO